

Πως να ανεβάσεις το νού σου στη μελέτη του σαρκωθέντος Λόγου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τώρα μάθε έναν τρόπο, για να ανεβάσης το νού σου στη μελέτη του σαρκωθέντος Λόγου, σκεπτόμενος τα αγιώτατα μυστήρια της ζωής και του πάθους του.

Όλα τα αισθητά πράγματα του σύμπαντος κόσμου, μπορούν να βοηθήσουν σ αυτή την μελέτη και θεωρία, αν πρώτα συλλογισθής σ αυτά, όπως είπαμε παραπάνω...

τον Κορυφαίο Θεό, ως μοναδική και πρώτη αιτία, που τους έδωσε όλο εκείνο το είναι, την δύναμι, την ωραιότητα και όλες τις άλλες τελειότητες που έχουν και αν μετά από αυτά σκεφθής, πόσο μεγάλη και άπειρη στάθηκε η αγαθότητα αυτού του ίδιου του Θεού, ο οποίος όντας μοναδική αρχή και Κύριος κάθε δημιουργήματος, θέλησε να πέση τόσο χαμηλά, να γίνη άνθρωπος, να πάθη και να πεθάνη για τον άνθρωπον, επιτρέποντας στα ίδια έργα των χειρών του, να οπλισθούν εναντίον του για να τον σταυρώσουν.

Λοιπόν όταν εσύ βλέπης ή ακούς ή πιάνης όπλα, σχοινιά, ξυλοδαρμούς, στύλους, αγκάθια, καρφιά, σφυριά και άλλα τέτοια, συλλογίσου με τον νού σου ότι όλα αυτά, στάθηκαν όργανα του πάθους του Κυρίου σου.

Πάλι, όταν βλέπης ή κατοικής σε σπίτια φτωχικά, ας έρχεται στην ενθύμησί σου το σπήλαιο και η φάτνη του Δεσπότη σου. Αν δής να βρέχη, θυμήσου εκείνη την γεμάτη αίματα βροχή του ιδρώτα, που έσταζε στον κήπο από το ιερώτατο σώμα του γλυκύτατού μας Ιησού και κατάβρεξε την γη. Αν βλέπης την θάλασσα και τα καΐκια, θυμήσου, Πως ο Θεός σου περπάτησε σωματικά πάνω σε αυτή, και Πως στεκότανε μέσα στα πλοία και δίδασκε τους όχλους από αυτά. Οι πέτρες, που θα δής, θα σου θυμήσουν εκείνες τις πέτρες, που συντρίφθηκαν στον θάνατό του” η γη θα σου θυμήση εκείνο το σεισμό, που έκανε τότε στο πάθος του.

Ο ήλιος, θα σου θυμίση το σκοτάδι, που τον σκοτείνιασε τότε” τα νερά θα σου θυμήσουν εκείνο το νερό, που έτρεξε από την αγία του πλευρά, όταν τον ετρύπησε ο στρατιώτης νεκρό στο σταυρό. Αν πίνης κρασί ή άλλο ποτό, θυμήσου το ξύδι και την χολή, που πότισαν τον Δεσπότη σου. Αν σε θέλγη η ευωδία των αρωμάτων, τρέξε νοερά στη δυσωδία, που ο Ιησούς αισθανόταν στο όρος του Γολγοθά, το οποίο ήταν τόπος της καταδίκης, στο οποίο αποκεφάλιζαν τους ανθρώπους και γι αυτό ήταν δύσοσμο και βρωμερό .

Όταν ντύνεσαι, θυμήσου, ότι ο αιώνιος Λόγος ντύθηκε σάρκα ανθρώπου για να ντύση εσένα από την θεότητά του. Όταν πάλι ξεντύνεσαι, σκέψου τον Χριστό σου, που έμεινε γυμνός για να μαστιγωθεί και να καρφωθεί στο σταυρό για λογαριασμό σου.

Εάν σου φανή καμμία φωνή γλυκειά και νόστιμη, μετάθεσε την αγάπη στο Σωτήρα σου, τού οποίου τα χείλη ξεχύθηκε όλη η χάρι και νοστιμάδα, κατά το ψαλμικό «εξεχύθη χάρις εν χείλεσί σου» (Ψαλμ. 44,3)” και από την γλυκύτητα της γλώσσης του κρεμόταν ο λαός, κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά” «ο λαός όλος όταν τον άκουγε κρεμόταν από τα χείλη του» (κεφ. 19,48).

Εάν ακούσης ταραχές και φωνές του λαού, σκέψου εκείνες τις παράνομες φωνές

των Ιουδαίων, «Ἄρον, Ἄρον, σταύρωσον αὐτόν», που ἀκούστηκαν δυνατὰ στα θεϊκὰ αὐτιά του. Ἀν δὴς κανένα ὁμορφο πρόσωπο, θυμήσου Πως ὁ ωραιότατος Ἰησοῦς Χριστός, πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐγίνε ἀμορφος, καὶ ατιμασμένος, χωρὶς καμία ὁμορφιά πάνω στο σταυρό γιὰ τὴν ἀγάπη σου.

Κάθε φορά, που θὰ κτυπήσῃ τὸ ρολοῖ, ἀς ἐρθῇ στο νού σου ἐκεῖνο τὸ λυποθύμισμα τῆς καρδιάς, που ἐνίωσε ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἀρχίσῃ στο κήπο νὰ φοβάται τὴν ὥρα τοῦ πάθους καὶ τοῦ θανάτου, που πλησίασε” ἢ νόμισε Πως ἀκούς ἐκείνους τοὺς σκληροὺς χτύπους που ἀκούγονταν ἀπὸ τὰ σφυριά, ὅταν τὸν κάρφωναν στο σταυρό.

Καὶ γιὰ νὰ πῶ ἀπλᾶ, σὲ κάθε λυπηρὴ ἀφορμὴ που θὰ σε βρῇ ἢ βρῇ ἄλλους, σκέψου Πως δὲν εἶναι μὴδὲν κάθε λύπη καὶ δοκιμασία, κατ ἀναλογία καὶ ὁμοιότητα τῶν ἀνήκουστων δοκιμασιῶν, που καταπλήγωσαν καὶ συνέτριψαν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου.

Ὁσιος Νικόδημος, Ἀγιορείτης – Αόρατος πόλεμος

Πηγή: agioritikovima.gr